HOMILIA

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

CLEMENTIS XI.

PONT. MAX.

HABITA

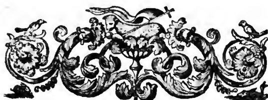
IN DOMINICA RESURRECTIONIS

CHRISTI DOMINI

Inter Missarum Solemnia

IN BASILICA PRINCIPIS APOSTOLORUM

ANNO MDCCVIII.

FLORENTIÆ. M.DCC.VIII.
TYPIS REGIÆ CELSITUDINIS.
Apud Antonium Mariam Albizzini.

Superiorum Permissu.

Cerbum dolorem è gravi nimium, atque luctuosâ Magistri jacturâ susceptum, grato aliquo pietatis officio leniturę, *emerunt* Mulieres [a] *aromata, ut venientes ungerent Jesum*. Sic se in scholâ Christi verè edoctas probarunt. Sic quid agere debeant, qui Christianam profitentur legem, exemplo monstrarunt. *Emerunt*: hoc est, non per fraudes, [b] & scelera, sed sine cujusquam injuriâ, repenso pretio, ac justitiæ legibus cumulatè servatis, compararunt. *Aromata*: bona quidem hujus sæculi, quæ tamen puriora sint, nec ab ullo malè oleant flagitii inquinamento. *Ut venientes*: ea scilicet solo brevis itineris intervallo, non ut sua, sed tamquam aliena secum habentes; atque ita habentes, ut illorum pondus festinantes ad Dominum non retardaret. *Ungerent Jesum*: non aliàs de-

a *Marc. cap.* 16. *v.* 1.

b *Ex S. August. super Psalm* 9. *post med. v.* 25. *pag.* 27. *lit. B. tom.* 8. *edit. Anturpien.* 1576.

de-

demùm aromatibus hujuſmodi utentes, quàm ad Chriſti obſequium, & cultum. *Emerunt aromata, ut venientes ungerent Jeſum.* His inſtructæ conſiliis Evangelicæ Mulieres, triſtiſſimæ orbitati ſuæ ſolatium quærentes, atque empta ad ungendum Jeſum portantes aromata, redivivum Dominum, antequam appareret Apoſtolis, ſibi primò nunciari meruerunt. Parum eſt (*Venerabiles Fratres, Dilecti Filii*) parum eſt Evangelicæ lectionis myſteria recolere, niſi etiam inſtruamur documentis. Admonet nos properantium ad Chriſti tumulum ſanctarum Mulierum hiſtoria, utcumque empta ſint, quæ poſſidemus, nullo ſcilicet criminum patrocinio quæſita, ſed juſto laborum parta ſuffragio: munda utcumque ſint, innoxia ſint, aromata ſint: ſolicito tamen ſtudio cavendum nobis eſſe, ne nimio illorum pondere prægravati, noſtros ad Deum greſſus remorari cogamur. Peregrini, [c] & hoſpites ſumus ſuper terram: non enim [d] habemus hic manentem Civitatem, ſed futuram inquirimus. Per altiſſima montium

c *Ex epiſt. ad Hebr. cap.* 11. *v.* 13.

d *Hebr. cap.* 13. *v.* 14.

ju-

juga, per obſitas vepribus valles, per rupes invias, & cautes aſperas peregrinamur. Grandi viatico [e] vitæ mortalis iter non inſtruitur, ſed oneratur; Gravem idcircò quamlibet terreni oneris ſarcinam deponere debemus, ut laborioſum hoc iter expeditiùs conficiamus: & ſi quæ adhuc deferre volumus aromata, nonniſi ad ungendum Jeſum, hoc eſt, non ad inanium voluptatum irritamenta, non ad vanam laſcivientis luxus oſtentationem, ſed ad virtutis tutelam, ad inopiæ levamen, ad Religionis præſidium deferamus. Quantum porrò dolenda res eſſet, ſi quæ tam anxiè inquirimus itineris noſtri ſubſidia, empta non fuiſſent? Quantum, ſi aromata non eſſent? Quantum, ſi ſuo nos pondere nimium onerarent? Quantum, ſi quò minus nobis reſtat viæ, eò plus viatici quæreremus? Quantum denique, ſi aromata hæc non ad ungendum Jeſum, ſed ad Ejus vulnera crudeliùs exaſperanda parari contingeret? Obverſetur (*Dilectiſſimi*) obverſetur mentis noſtræ oculis Pater [f] credentium

Abra-

[e] *Ex Minut. felic. in ſuo Octavio ante fin. apud Biblioth. Patrum tom.* 12. *part.* 2. *pag.* 777. *col.* 1. *lit C. edit. Colonien.* 1618.

[f] *Roman. ca.* 4. *v.* 11.

Abraham; qui dives [g] quidem fuit, ut sacra testatur historia, in possessione auri, & argenti; quia tamen credidit Deo, [h] & reputatum est illi ad justitiam: non sibi dives [i] fuit, sed aliis, opesque caducas, quæ [k] diù nobiscum permanere non possunt, ac mentis nostræ inopiam minimè expellunt, non habere, [l] sed erogare gestivit: illas sic possidens, ut sæpè & oblatas contempserit, & calcaverit indultas. Fide demoratus [m] est in terrâ repromissionis, tanquam in alienâ, in casulis habitando cum Isaac, & Jacob cohæredibus repromissionis ejusdem; expectabat enim fundamenta habentem Civitatem, cujus artifex, & conditor Deus. Filii Abrahæ sumus, [n] quia ex fide sumus: semen [o] Abrahæ sumus, quia Christi sumus: & sanè non Ancillæ [p] filii, sed liberæ; si ergò filii [q] Abrahæ sumus, opera Abrahæ faciamus: ædificemus [r] nobis, ut fecit Abraham, in hac nostræ peregrinationis ærumnâ non domos ad habitandum, sed tabernacula ad deferendum, utpotè citò hinc evocandi, & in Civitatem nostram mi-

g Genes. c.13. v 2.
h Genes. c.15. v.6. Roman. c.4. v.3. Galat. c.3. v.6. Jacob c.2 v.23.
i Ex S. Petro Chrysol. ser. 121.
k Ex S. Gregor. lib.1. Homiliar. in Evang Homil 15.
l Ex S. Petro Chrysolog. ubi supra.
m Hebr. c.11. v.9.
n Ex epist. ad Galat. c. 3 v.7.
o Ibidem v. 29.
p Ibidem c.4. v 31.
q Ex Ioan. c.8 v.39.
r Ex S Bernard. ad fratr. de Monte Dei c.12. num. 37.

migraturi; Ille eſt [f] in tabernaculis, qui ſe eſſe in Mundo intelligit peregrinum. Sic teneamus, [t] quæ Mundi ſunt, ut per ea non teneamur in Mundo; Quæ mortalia ſunt bona, poſſideantur, non poſſideant: ſi tamen bona dici merentur, quibus abundare quis poteſt, & adhuc eſſe miſer; ſint temporalia in uſu, æterna in deſiderio; his, quæ manſura ſunt, firmiter hæreamus: per illa, quæ brevi deſitura ſunt, velociter [u] tranſeamus; ut peregrinantibus nobis, [x] & ad Patriam redire properantibus, quicquid de proſperitatibus Mundi hujus occurrerit, viaticum ſit itineris, non illecebra manſionis. Eundum nobis eſt per aquam nimiam in vaſtiſſimo hoc, & pleno ſyrtibus pelago. Caveamus, *Dilectiſſimi*, ne illud, Ægyptiorum ad inſtar, ingrediamur cum curribus, [y] & equitibus, ſuper quos reduxit Dominus aquas maris; ſalubriori conſilio, exonerati ſcilicet, [z] & accincti, filiis Iſraël ſociemur, qui, præcedente eos Domino, per Mare [aa] rubrum, tamquam per aridam terram, ſicco veſtigio [bb] per-

f Ex S. Au. in Ioann. c 7. tract. 28. nu. 9.

t Ex S. Gregor. Homil. 36. in Evang post. med.

u Ex lib. Numer. cap 20. v 19.

x S. Leo ſer 5. de Jejunio ſeptimi menſis circa med.

y Ex Exod. c. 15. v. 19.

z Ex S. Bernar. ſerm de quadr. debito poſt init

aa Ex epiſ. ad Hebr. c. 11. v. 29.

[bb] perrexerunt. Ambulemus cum tribus Pueris in medio [cc] flammæ, benedicentes Domino; ità nimirùm transeuntes per bona [dd] temporalia, ut non amittamus æterna. Supervolemus terrenis opibus, quippe quas sine anxietate non quærimus, [ee] sine labore non invenimus, sine formidine non tenemus, sine dolore non deserimus. Sic tanquam scintillæ [ff] in hoc labentis sæculi arundineto discurrentes, fulgere merebimur cum justis in perpetuas [gg] æternitates: ac postquam pias Mulieres non alia, quàm ad ungendum Jesum, deferentes aromata, sanctæ imitationis obsequio comitati fuerimus, nunciatâ illis ab Angelo Dominicæ Resurrectionis gloriâ collætabimur.

bb *Ex Exod. c. 14. v. 29.*
cc *Ex Daniel. c. 3. v. 24.*
dd *Ecclef. in Collecta Domin. 3. post. Pentecosten.*
ee *Ex S. Prospero lib. 2. de vita contemplat. c. 13. in fin. & ex S. Bonav. tit. 8 Dietæ salutis c. 1. post. init. to. 6.*
ff *Sapien. c. 3. v. 7.*
gg *Daniel c. 12. v. 3.*

